

दानिएलको पुस्तक - एक सय उनन्सत्तरीौं

भविष्यसूचक सूत्रहरूको उकल: दानिएलमा “गढ” को प्रतीकात्मकताको समझ

Jeff Pippenger

2024-03-31

दानियेलको अध्याय एघारको पद दसले “किल्ला” भन्ने शब्दद्वारा आन्तरिक र बाह्य सन्देशलाई एकसाथ बाँध्दछ। यसले यशैयाको पैँसट्टी वर्षे भविष्यवाणीसँग स्थापना गरेको सम्बन्धले बाह्य भविष्यवाणीको “किल्ला” लाई रूसको रूपमा पहिचान गर्दछ, र उही इतिहासको अवधिमा खीष्टले उठाउनुहुने मन्दिरको आन्तरिक “किल्ला” लाई पनि। बाह्य किल्ला, जो पद एकतीसमा “शक्तिको पवित्रस्थान” भनेर पहिचान गरिएको छ, त्यसले एउटा पार्थिव राजा वा राज्यलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। आन्तरिक किल्ला, अथवा शक्तिको आन्तरिक पवित्रस्थान, त्यो मन्दिर हो जसलाई करारका दूतले छयालीस वर्षमा उठाउनुहुन्छ।

त्यो मन्दिर (दुर्ग) को परमपवित्र स्थानमा, परमेश्वर स्वर्गीय स्थानहरूमा विराजमान हुनुहुन्छ।

दानिएलको पुस्तकमा दुईवटा हिब्रू शब्द दुवैलाई “पवित्रस्थान” भनेर अनुवाद गरिएको छ। एउटा “miqdash” हो, र अर्को “qodesh” हो। “Miqdash” ले कुनै मूर्तिपूजक पवित्रस्थान, वा परमेश्वरको पवित्रस्थान, वा यहाँसम्म कि कुनै गढलाई पनि जनाउन सक्छ। “Qodesh” भने बाइबलमा केवल परमेश्वरको पवित्रस्थान जनाउन मात्र प्रयोग गरिएको छ। दानिएल अध्याय एघारको एकतीसौं पदमा आएको शक्तिको “पवित्रस्थान” (miqdash) लाई “शक्तिको पवित्रस्थान” भनेर अनुवाद गरिएको छ, र त्यहाँ पवित्रस्थान भनेर अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द “miqdash” हो, जसले रोम नगरलाई जनाउँछ, जो मूर्तिपूजक रोम र पोपवादी रोम दुवैको इतिहासमा रोमी शक्तिको प्रतीक हो। दानिएलले यी दुई हिब्रू शब्दहरू अत्यन्त सावधानीपूर्वक प्रयोग गरे। एड्भेन्टवादको केन्द्रीय स्तम्भ भएका पदहरूमा हामी “पवित्रस्थान” भन्ने शब्द भेट्छौं।

तब मैले एक जना पवित्र जन बोलिरहेको सुनें, र बोल्ने त्यस निश्चित पवित्र जनलाई अर्को पवित्र जनले भने, “दैनिक बलिदान, उजाड पार्ने अपराध, र पवित्रस्थान तथा सेनादल दुवैलाई पैतालामुनि कुल्चिन दिइने विषयको दर्शन कति समयसम्म रहनेछ?” अनि उनले मलाई भने, “दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।” दानिएल ८:१३, १४

दुवै पदहरूमा “the sanctuary” भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द “qodesh” हो, र यो केवल परमेश्वरको पवित्रस्थानलाई जनाउन मात्र प्रयोग गरिएको छ। एघारौं पदमा, मूर्तिपूजक रोमलाई, र विशेषतः रोम नगरको Pantheon मन्दिरलाई पहिचान गराउँदै, हामी “sanctuary” भन्ने शब्द पाउँछौं, तर त्यस पदमा प्रयोग भएको हिब्रू शब्द “miqdash” हो।

हो, उसले आफूलाई सेनाका प्रधानसमक्षसम्म उच्च तुल्यायो, र त्यसद्वारा नित्य बलिदान हटाइयो, र उहाँको पवित्रस्थानको स्थान ढालियो। दानिएल ८:११।

दानियेल ११ को एकतीसौं पदमा उल्लेख गरिएको “शक्तिको पवित्रस्थान” हिब्रू शब्द “miqdash” हो, र यो त्यस हिब्रू शब्दसँग सम्बन्धित रूपमा प्रकट हुन्छ, जसलाई अध्याय ११ का सातौं र दशौं पदहरूमा “गढ” भनेर अनुवाद गरिएको छ। सातौं पदमा दक्षिणका राजाले रोम सहरभित्रै प्रवेश गरी उत्तरका राजालाई बन्दी बनाए, किनकि ऊ उसको गढभित्र प्रवेश गर्‍यो; तर दशौं पदमा उत्तरका राजा केवल “गढतर्फ” मात्र अघि बढ्छ, किनकि ऊ आफ्नो राज्य र मिश्रको सीमारेखामा रोकियो। यही राफियाको सीमारेखामा अर्को पदले सम्बोधन गर्नुपर्ने थियो। एकतीसौं पदको “शक्तिको पवित्रस्थान” “गढ” को “miqdash” हो।

राफियामा सीमारेखाको युद्धले युक्रेनमा सीमारेखाको युद्धलाई रूपायित गर्दछ। त्यो भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहास यसरी बुझेर पहिचान गरिन्छ कि “शिर” राज्य वा राजा हो; त्यो उसको शक्तिको गढ हो; तर भविष्यवाणीले एक आन्तरिक र एक बाह्य सत्यलाई सम्बोधन गरिरहेको छ। बाह्य रेखाका लागि “शक्तिको पवित्रस्थान” “miqdash” पवित्रस्थानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र आन्तरिक रेखाका लागि शक्तिको पवित्रस्थान “qodesh” पवित्रस्थानद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

१८४४ देखि १८६३ सम्मले अगमवाणीसम्बन्धी इतिहासको एउटा रेखालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यलाई चित्रित गर्दछ। उत्तरी राज्यविरुद्धको छरपस्टताको दुई हजार पाँच सय बीस वर्ष १७९८ मा समाप्त भयो, र दक्षिणी राज्यविरुद्धको त्यही दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको रेखा १८४४ मा समाप्त भयो। ती दुई रेखाले मानवजातिको निम्न प्रकृति र मानवजातिको उच्च प्रकृतिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। उत्तरी राज्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको निम्न प्रकृति शरीर हो, र उच्च प्रकृति शिर हो। शिर राज्यको राजधानी हो, र त्यो नै राजा हो। यस दृष्टान्तका लागि ख्रीष्टले आफ्ना नाउँ राख्न यहूदा, अर्थात् दक्षिणी राज्यलाई, चुन्यो, र राजधानी सहर यरूशलेम हो। यरूशलेम त्यही स्थान हो जहाँ शक्तिको साँचो पवित्रस्थान अवस्थित छ, र त्यस पवित्रस्थानमा राजाका लागि एउटा सिंहासन-कक्ष छ, जो शिर हुनुहुन्छ।

लेवीयव्यवस्था छब्बीसका “सात काल” सन् १८५६ मा अन्तिम मोहोरबन्द गर्ने सत्य थियो, जसको उद्देश्य कार्य समाप्त गर्न एउटा ध्वजालाई सामर्थ्य प्रदान गर्नु थियो। सन् १८४४ देखि १८६३ सम्म, ख्रीष्टले अनन्तकालका लागि आफ्नो दिव्यतालाई मानवतासँग एकीकृत गर्ने अभिप्राय राख्नुभएको थियो, तर मानवताले विद्रोह गर्‍यो।

त्यस समयमा उहाँ मानिसको तल्लो स्वभावलाई रूपान्तरण गर्न असमर्थ हुनुहुन्थ्यो, किनकि त्यो उहाँको दोस्रो आगमनमा हुन्छ। त्यसपछि उहाँ मानवको उच्च स्वभावलाई आफ्नै प्रतिमूर्तिमा रूपान्तरण गर्नुहुनेछ, मानवजातिको शिरलाई ईश्वरत्वको शिरसँग एकीकृत गरेर। शिर राज्यको राजधानी थियो। शिर नै राजा थियो, र जब ख्रीष्टले ईश्वरत्व मानवतासँग एकीकृत हुने त्यो रूपान्तरण सम्पन्न गर्नुहुन्छ, तब उहाँले यरूशलेमको पवित्रस्थानको परमपवित्र स्थानमा, जहाँ ख्रीष्ट आफ्ना पितासँग विराजमान हुनुहुन्छ, मानवता र ईश्वरत्व दुवैको शिरलाई एकीकृत गर्नुहुन्छ।

जसले विजय प्राप्त गर्छ, त्यसलाई म मेरो सिंहासनमा मसँगै बस्ने अधिकार दिनेछु, जसरी मैले पनि विजय प्राप्त गरेँ र मेरा पिताको सिंहासनमा उहाँसँगै बसेको छु। जसको कान छ, उसले सुनोस् कि आत्माको मण्डलीहरूलाई के भन्छ। प्रकाश ३:२१, २२।

ख्रीष्टले प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ कि उहाँ जसरी विजयी हुनुभयो त्यसरी विजयी हुनेहरू (लाओडिसियावासीहरू) (र फिलाडेल्फियावासी बन्नेहरू) उहाँसँगै स्वर्गीय स्थानहरूमा आसन ग्रहण गर्नेछन्।

जुन उहाँले ख्रीष्टमा कार्यान्वयन गर्नुभयो, जब उहाँले उहाँलाई मृतकहरूबाट जीवित पार्नुभयो र स्वर्गीय स्थानहरूमा आफ्नै दाहिने हाततिर बसाल्नुभयो, ... अनि हामीलाई पनि उहाँसँगै उठाउनुभयो, र ख्रीष्ट येशूमा स्वर्गीय स्थानहरूमा सँगै बसाउनुभयो। एफिसी १:२०, २:६।

इजकिएलका दुई लट्टीहरूको एकीकरण (मानवतासँग दिव्यता) परमेश्वरको शक्तिको पवित्रस्थान (qodesh) मा सम्पन्न हुन्छ, ठीक त्यही समयमा जब शक्तिको किल्ला (miqdash) लाई त्यस भविष्यवाणीको भित्री र बाहिरी दुवै रेखाहरूलाई जोड्ने भविष्यसूचक कुञ्जीको रूपमा पहिचान गरिन्छ, जसको विषयमा गब्रिएल दानिएललाई बुझाउन आएका थिए—अर्थात् एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा परमेश्वरका जनहरूमाथि जे आइपर्ने थियो त्यस सम्बन्धमा। ख्रीष्टले यो कार्य मिलेराइट इतिहासमा सम्पन्न गर्न चाहनुभएको थियो, तर १८६३ को विद्रोहद्वारा त्यो कार्य विफल पारियो; तथापि, १८४४ देखि १८६३ सम्मको इतिहास अझै पनि त्यस्तो प्रयास गरिएको कार्यलाई चित्रित गर्ने एउटा रेखाको रूपमा रहिरहन्छ।

दानियेल अध्याय एघारको दशौँ पदमा एघारौँदेखि पन्ध्रौँ पदसम्मका आन्तरिक र बाह्य सन्देशलाई बुझ्ने कुञ्जी समावेश छ, जुन सन् २०१४ मा हाम्रो भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासभित्र आयो। दशौँ पदले १९८९ लाई पहिचान

गराउँछ, जुन एक लाख चवालीस हजारको सुधार आन्दोलनमा अन्त्यको समय हो; तर यसले त्यस्तो कुञ्जी पनि समेटेको छ, जसले २०१४ लाई छाप लगाउने कार्यको इतिहासमा एउटा मार्गचिह्नको रूपमा चित्र अनुमति दिन्छ।

अक्टोबर २२, १८४४ मा, वाचाको सन्देशवाहकले उहाँले नै स्थापित गर्नुभएको मन्दिरमा अचानक आगमन गर्नुभयो। त्यो मार्गचिह्नले सेप्टेम्बर ११, २००१ लाई प्रतिरूपित गर्दछ, जब तेस्रो स्वर्गदूत फेरि आइपुग्यो, र सातौँ तुरहीले फेरि बजन थाल्यो। त्यसपछि १८४० देखि १८४४ सम्मको इतिहास पनि पुनः दोहोरिनु पर्ने थियो, किनकि अगस्ट ११, १८४० मा ओर्लनुभएको स्वर्गदूत अरू कोही नभई येशू ख्रीष्ट नै हुनुहुन्थ्यो, र उहाँको कार्य पृथ्वीलाई उहाँको महिमाले प्रकाशमान पार्नु थियो।

१८४० देखि १८४४ सम्मको अवधि पनि सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था सम्मको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ; त्यसै गरी १८४४ देखि १८६३ सम्मको अवधि पनि सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था सम्मको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। सिस्टर ह्याइटले १८४४ को इतिहासलाई क्रूसको इतिहाससँग समरेखित गर्नुहुन्छ, र क्रूसले साढे तीन-तीन वर्षका दुई इतिहासहरूको विभाजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन दुवै एक-अर्कासँग समरेखित छन्। क्रूसले यो स्थापित गर्दछ कि १८४० मा आरम्भ भएर १८४४ मा समाप्त हुने अधिल्लो इतिहास, र त्यसपछिको १८६३ सम्मको इतिहास, यी दुई समानान्तर इतिहासहरू हुन्, र दुवैले नै छाप लगाइने अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

१८४० देखि १८४४ सम्मको पहिलो रेखाले फिलाडेल्फियाली एडभेन्टिस्टहरूको विजयलाई प्रतिनिधित्व गर्छ; १८४४ देखि १८६३ सम्मको अर्को रेखाले लाओदिकियाली एडभेन्टिस्टहरूको असफलतालाई प्रतिनिधित्व गर्छ। दुवै वर्गहरू दानियेल अध्याय १० मा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्, किनकि एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाइने समयमा विजयी बुद्धिमान् कन्याहरूको प्रतिनिधित्व गर्ने दानियेलले दर्शन देखे, तर उनीसँग भएकाहरू त्यस दर्शनबाट भागे।

पहिलो महिनाको चौबीसौँ दिनमा, जब म हिदेकेल भनिने त्यस महान् नदीको किनारमा थिएँ, तब मैले आफ्ना आँखा उठाएँ र हेरेँ, अनि हेर, सूक्ष्म सनको वस्त्र पहिरेका एक जना पुरुष थिए, जसको कटि उपहाजको शुद्ध सुनले बाँधिएको थियो। उहाँको शरीर पनि बैदूर्यमणिजस्तै थियो, उहाँको मुहार बिजुलीको चमकजस्तो, उहाँका आँखा आगोका दीपजस्ता, उहाँका बाहु र खुट्टा घोटिएको काँसाको रङ्गजस्ता, र उहाँका वचनको स्वर ठूलो भीडको आवाजजस्तो थियो। अनि मैले, दानियलले, एकलैले त्यो दर्शन देखेँ; किनकि मसँग भएका मानिसहरूले त्यो दर्शन देखेनन्; तर उनीहरूमाथि ठूलो कम्प आयो, यसकारण तिनीहरू आफूलाई लुकाउन भागे। दानियल १०:४-७।

दानिएल अध्याय सातमा, जब दानिएलले हिंस जनावरहरूको दर्शन देखिसकेका थिए, तब गब्रिएल दर्शनको व्याख्या गर्न आए।

म दानियल मेरो शरीरको बीचमा मेरो आत्मामा दुःखी भएँ, र मेरो शिरका दर्शनहरूले मलाई व्याकुल तुल्याए। म त्यहाँ उभिएकामध्ये एकजनाको नजिक गएँ, र यी सबै कुराको सत्यता उहाँसँग सोधेँ। तब उहाँले मलाई बताउनुभयो, र ती कुराहरूको अर्थ मलाई बुझाइदिनुभयो। दानियल ७:१५, १६।

दानियेल अध्याय आठमा, दानियेलले पवित्रस्थानका जनावरहरूको दर्शन देखिसकेपछि, गब्रिएल दर्शनको व्याख्या गर्न आए।

जब म, अर्थात् म दानिएलले, त्यो दर्शन देखेँ र त्यसको अर्थ खोजेँ, तब हेर, मेरो सामुन्ने मानिसको रूपजस्तो एक जना उभिएका थिए। अनि मैले उलाइका किनाराहरूको बीचबाट एक मानिसको स्वर सुनेँ, जसले पुकारेर भन्यो, गब्रिएल, यस मानिसलाई यो दर्शन बुझाइदेऊ। दानिएल ८:१५, १६।

दानिएलको नवौँ अध्यायमा, यिर्मियाद्वारा निर्दिष्ट वर्षहरूको संख्याबारे—जुन मोशाका लेखनहरूमा शाप र परमेश्वरको शपथ दुवैको रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो—दानिएलले बुझेपछि, गब्रिएल दर्शनको व्याख्या गर्न आए।

र म बोलिरहेकै, प्रार्थना गरिरहेकै, मेरो पाप र मेरा प्रजा इस्राएलको पाप स्वीकार गरिरहेकै, र मेरा परमेश्वरको पवित्र पर्वतको निम्ति परमप्रभु मेरा परमेश्वरको सामु मेरो विन्ती चढाइरहेकै हुँदा; हो, म प्रार्थनामा बोलिरहेकै हुँदा, उही गब्रिएल पुरुष, जसलाई मैले आरम्भको दर्शनमा देखेको थिएँ, शीघ्र उडेर साँझको भोगको समयमा मलाई छुन आइपुग्यो। अनि त्यसले मलाई बुझायो, मसँग बोल्यो, र भन्यो, हे दानिएल, म तँलाई चतुरता र समझ दिन अहिले निस्केर आएको छु। दानिएल १:२०-२२।

यसकारण, तीन जना साक्षीहरूको आधारमा, जो सबै दानिएलको पुस्तकबाट हुन्, जब गब्रिएलले दसौँ अध्यायमा दानिएललाई भन्छन् कि उनी अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनमाथि आइपर्ने कुराहरू दानिएललाई बुझाउन आएका छन्, तब गब्रिएलले दानिएलले देखेको र जसबाट अर्को वर्ग भागेको स्त्रीलिङ्ग “marah,” कारणात्मक दर्शनको व्याख्या गरिरहेका छन्।

अब म तिमीलाई बुझाउन आएको छु कि पछिल्ला दिनहरूमा तिम्रा मानिसहरूमाथि के आइपर्नेछ; किनकि यो दर्शन अझ धेरै दिनहरूका लागि हो। दानिएल 10:14.

दानियेलले देखेको त्यो दर्शन, जसले विश्वासीहरूबीच विभाजन उत्पन्न गर्‍यो, ख्रीष्टको प्रकट हुने दर्शन, दुई हजार तीन सय वर्षको दर्शन थियो, तर त्यो त्यस दर्शनको स्त्रीलिङ्गी अभिव्यक्ति थियो। करारका दूतको रूपमा ख्रीष्टको आकस्मिक प्रकट हुने दर्शनको समझ नै थियो जसले दानियेललाई (र दानियेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूलाई) ख्रीष्टको प्रतिमामा परिवर्तन गर्‍यो। “अन्तिम दिनहरूमा परमेश्वरका जनमाथि आइपर्ने” कुरा 1840 देखि 1844 सम्मका मिलेराइटहरूको इतिहासद्वारा, र साथै 1844 देखि 1863 सम्मका मिलेराइटहरूको इतिहासद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ। एक वर्ग विद्रोहमा त्यस दर्शनबाट भाग्य, र अर्को वर्ग विश्वासद्वारा ख्रीष्टलाई पछ्याउँदै परमपवित्र स्थानभित्र प्रवेश गर्छ, ताकि स्वर्गीय स्थानहरूमा उहाँसँगै आसन ग्रहण गर्न सकोस्।

तथापि जब गब्रिएल त्यस दर्शनको व्याख्या गर्छन् जहाँ परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरू ख्रीष्टको स्वरूपमा रूपान्तरित हुन्छन्, तब उनले संसारको बाह्य इतिहास प्रस्तुत गर्छन्। ख्रीष्टसम्बन्धी दानियेलको दर्शनलाई गब्रिएलले एक लाख चवालीस हजारको मोहोर लगाइने समयको बाह्य इतिहासको रूपमा व्याख्या गरे। जब गब्रिएलको व्याख्यामा ११ सेप्टेम्बर, २००१ को इतिहाससम्म पुगिन्छ, तब पद सोह्रको आइतबारको व्यवस्थाभन्दा अधिको रूपमा जोड दिएर प्रस्तुत गरिएको इतिहास, केवल पद दसमा “किल्ला” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको समझको कुञ्जीद्वारा मात्र चिनिन्छ। ११ सेप्टेम्बर, २००१ मा प्रत्येक दर्शनको प्रभाव पाङ्ग्राभित्र पाङ्ग्रा जस्तै खुल्न थाल्यो।

अनि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भनिँदै: हे मानिसको सन्तान, इस्राएलको देशमा तिमीहरूमा यो कस्तो उखान छ, जसमा भनिन्छ, दिनहरू लम्बिँदै गएका छन्, र हरेक दर्शन निष्फल हुन्छ? यसकारण तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु यहोवा यसो भन्नुहुन्छ: म यो उखानलाई अन्त गरिदिनेछु, र इस्राएलमा तिनीहरूले यसलाई फेरि उखानका रूपमा प्रयोग गर्नेछैनन्; तर तिनीहरूलाई भन, दिनहरू नजिक आएका छन्, र हरेक दर्शनको पूरा हुने समय पनि। किनकि इस्राएलको घरानाभित्र अबउप्रान्त कुनै व्यर्थ दर्शन वा चापलुसीपूर्ण शकुन-वचन हुनेछैन। किनकि म परमप्रभु हुँ: म बोल्नेछु, र मैले बोल्ने वचन पूरा हुनेछ; अब त्यो लम्बिनेछैन; किनकि, हे विद्रोही घराना, तिमीहरूकै दिनहरूमा म वचन बोल्नेछु, र त्यसलाई पूरा पनि गर्नेछु, परमप्रभु यहोवा भन्नुहुन्छ। फेरि परमप्रभुको वचन म कहाँ आयो, यसो भनिँदै: हे मानिसको सन्तान, हेर, इस्राएलको घरानाका मानिसहरू भन्छन्, उसले देखेको दर्शन धेरै दिनपछिको लागि हो, र उसले धेरै टाढाका समयहरूको विषयमा भविष्यवाणी गर्छ। यसकारण तिनीहरूलाई भन, परमप्रभु यहोवा यसो भन्नुहुन्छ: मेरा कुनै पनि वचन अबउप्रान्त लम्बिनेछैनन्, तर मैले बोलेको वचन पूरा हुनेछ, परमप्रभु यहोवा भन्नुहुन्छ। इजकिएल १२:२१-२८।

त्यस इतिहासभित्र अन्य भविष्यसूचक चक्रहरूका बीचमा घुमिरहेका सबै भविष्यसूचक चक्रहरूमध्ये, एउटा यस्तो चक्र छ जसको विषयमा प्रेरणाले अन्तिम दिनहरूका भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूलाई यो जानकारी दिएको छ कि त्यही चक्रद्वारै उनीहरूको अनन्त नियति निर्णय गरिनेछ। पङ्क्ति माथि पङ्क्ति, त्यही चक्र दानियेलले देखेको त्यो दर्शन पनि हुनुपर्छ जसले उसलाई ख्रीष्टको प्रतिरूपमा परिवर्तन गर्‍यो, किनकि त्यही दर्शनले अन्तिम दिनहरूमा

परमेश्वरका जनहरूमाथि के आइपछि भन्ने कुरा चिनाउँछ।

“प्रभुले मलाई स्पष्ट रूपमा देखाउनुभएको छ कि अनुग्रहको अवधि समाप्त हुनुभन्दा अघि नै पशुको प्रतिमा निर्माण हुनेछ; किनकि यो परमेश्वरका जनहरूका लागि त्यो महान् परीक्षा हुनेछ, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त नियति निर्धारित गरिनेछ। तपाईंको धारणा असंगतिहरूको यस्तो जथाभावी मिश्रण हो कि थोरै मात्र मानिसहरू त्यसबाट भ्रममा पर्नेछन्।

“प्रकाश 13 मा यो विषय स्पष्ट रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ; [प्रकाश 13:11-17, उद्धृत]।

“यो त्यो परीक्षा हो जुन परमेश्वरका जनहरूले मोहर लगाइनुअघि अवश्य भोग्नुपर्छ। जस-जसले उहाँको व्यवस्था पालन गरेर, र जाली साबथ स्वीकार गर्न इन्कार गरेर, परमेश्वरप्रति आफ्नो निष्ठा प्रमाणित गरेका छन्, तिनीहरू प्रभु परमेश्वर यहीवाको ध्वजामुनि उभिनेछन्, र जीवित परमेश्वरको मोहर प्राप्त गर्नेछन्। स्वर्गीय उत्पत्तिको सत्य त्यागेर आइतबारको साबथ स्वीकार गर्नेहरूले पशुको छाप प्राप्त गर्नेछन्।” Manuscript Releases, volume 15, 15.

पशुको प्रतिमाको परीक्षा भनेर पहिचान गरिएको परीक्षा द्विविधात्मक छ। यो त्यस्तो परीक्षा हो जसले भविष्यवाणीका विद्यार्थीलाई आइतबारको व्यवस्थाभन्दा पहिले संयुक्त राज्य अमेरिकामा कलीसिया र राज्यको संयोजनका रूपमा पशुको प्रतिमाको विकासलाई चिन्नुपर्ने माग गर्दछ। यो त्यस्तो परीक्षा पनि हो जसले दानियेलद्वारा, अथवा भागेर गएकाहरूले प्रतिनिधित्व गरिएकाहरूभित्र, या त पशुको प्रतिमा या ख्रीष्टको प्रतिमा उत्पन्न गर्दछ। विभाजन यस कुरामा आधारित छ कि ती कुँवारीहरूले दानियेलले गरेझैं “यो महान् दर्शन” देख्छन् कि दर्शनबाट भागछन्। महान् दर्शन देख्ने कुज्जी “गढ” भन्ने शब्दद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“यूहन्नालाई निर्देशन दिनुहुने त्यो शक्तिशाली स्वर्गदूत येशू ख्रीष्ट स्वयंभन्दा कम व्यक्तित्वका हुनुहुन्नथ्यो। उहाँले आफ्नो दाहिने खुट्टा समुद्रमाथि र बायाँ खुट्टा सुक्खा भूमिमाथि राख्नुले शैतानसँगको महान् विवादका अन्तिम दृश्यहरूमा उहाँले निर्वाह गरिरहनुभएको भूमिकालाई देखाउँछ। यो अवस्थाले समस्त पृथ्वीमाथि उहाँको सर्वोच्च शक्ति र अधिकारलाई जनाउँछ। यो विवाद युग-युगदेखि अझ बलियो र अझ दृढ हुँदै आएको छ, र अन्धकारका शक्तिहरूको कुशल कार्य आफ्नो चरमसीमामा पुग्ने अन्तिम दृश्यहरूसम्म यसरी नै जारी रहनेछ। शैतान, दुष्ट मानिसहरूसँग एकताबद्ध भएर, सत्यको प्रेम ग्रहण नगर्ने सारा संसार र ती मण्डलीहरूलाई छल गर्नेछ। तर त्यो शक्तिशाली स्वर्गदूतले ध्यानाकर्षण गराउनुहुन्छ। उहाँ ठूलो स्वरले पुकार गर्नुहुन्छ। सत्यको विरोध गर्न शैतानसँग एक भएका मानिसहरूलाई उहाँले आफ्नो वाणीको शक्ति र अधिकार देखाउनुहुनेछ।”

“यी सात गर्जनहरूले आफ्ना स्वर उच्चारण गरेपछि, सानो पुस्तकको विषयमा दानिएललाई जस्तै यूहन्नालाई यो आज्ञा दिइन्छ: ‘ती कुराहरू, जो सात गर्जनहरूले उच्चारण गरे, तिनलाई छाप लगाऊ।’ यी भविष्यका घटनाहरूसँग सम्बन्धित छन्, जुन आफ्नो क्रमअनुसार प्रकट गरिनेछन्। दिनहरूको अन्त्यमा दानिएल आफ्नो भागमा उभिनेछ। यूहन्नाले सानो पुस्तक खुला देख्छन्। तब दानिएलका भविष्यवाणीहरूलाई संसारलाई दिइनुपर्ने पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशहरूमा तिनको उचित स्थान प्राप्त हुन्छ। सानो पुस्तकको छाप खोलिनु समयसम्बन्धी सन्देश थियो।”

दानियेल र प्रकाशितवाक्यका पुस्तकहरू एउटै हुन्। एउटा भविष्यवाणी हो, अर्को प्रकाश; एउटा मोहर लगाइएको पुस्तक हो, अर्को खोलिएको पुस्तक। यूहन्नाले ती गर्जनहरूले उच्चारण गरेका रहस्यहरू सुने, तर तिनलाई ती नलेख्न आज्ञा दिइयो।

“सात गर्जनहरूमा व्यक्त गरिएको यूहन्नालाई दिइएको विशेष ज्योति पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशान्तर्गत घटित हुने घटनाहरूको एक रूपरेखा थियो।” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.